mala sönna sedda möda, mis ta omma süddames selle sönna wäest ja walgusest olli tunda sanud. Et se süddamest tulli, siis se läks ka otsekohhe süddametesse. Kui „hea kaupmees" tulli, siis rahwas koggus römuga temma jure, ja temma sönad ollid kui kaste ehk wihma tibbad kauge pöua järrel. Toad ja rei=allused ollid kitsad, rahwa hulka wastuwötma: wäljal, Jummala lahke taewa al olli nende pühha kodda.

Ennam weel kui teised römustasid temma öppetusest „sõbra=rahwas ehk willa=kangrud", kellest enne räkisime. Nende uksed ollid temmal ikka lahti tehtud. Kus Peter nönda öppetas, seal heitis rahwas temma nõuu möda ennamiste seltsidesse, isse=keskis Jummala sönna öppima, omma ellu sedda möda ajama ja liggimessi Jesusse jure saatma. Palju olli, kes ka wäljaläksid liinades ja küllades armu öppetust kulutama ja ussu sõbru kogguma. Teised, kes kaupmehhe ammetit piddasid ja omma kaubaga ümberkäisid, kui isse ollid mailma Önnisteggijat tunda sanud, patkusid ilmalikku kauba körwa ka taewa warra, mis mitte kulla egga höbbeda eest siinni osta. Üks mees, kes sel ajal ellas, kirjutab sest nönda: usklikud kaupmehhed tullewad sakste jure ja näitawad omma kauba asju: sõrmuksid, perlid ja



kallid kiwwid. Kui siis kulatakse, kas neil weel muud kaupa on, siis wastawad: meil on weel kallimat asja, ja wõin sedda ka teie ette panna, kui tahhate wastu wõtta; agga se assi peab waenlaste eest warjul seisma, muidu kaub käest ärra! Meil on kallid perlid, need hiilgawad nönda, et süddametes südawad Jummala armastust põllema, et terweks tewad, mis haige, ja walgeks, mis pimme on. Siis wõttawad Pühha Kirja kätte ja loewad kirjutatud ewangeliumist peatükki ette ja kül on nähha, et neljat se wõrra maksetakse Jummala sönna ramatu eest, kui enne mu kauba eest kullutati. — Nõnda hakkas walgus paistma seal maal; agga kas pimmedus ni kergelt andis ennast ärrawõita? Ei polegi! pea tulli usklikude peale suur willetsus.

Sel ajal olli palju munke, kes omma loosstridesse, — kus muidu ühheskoos ellasid, — ei jänud, waid möda maad ümber hulkusid ja kus agga kuuljaid leidsid, rahwale jutlust piddasid, ehk jutlusse nimmel naljakaid ja tühje juttusid ette räkisid. Kui Peter Waldus olli hakkanud rahwast öppetama, siis essiotsa arwati ka tedda mungasarnast hulkujat ollema, ja Roma preestrid leppisid temmaga. Agga aega möda hakkasid arru sama, et temmal teine waim olli ja sest ajast ei